

има неограничена власт да внесе въ конституцията всички измѣнения и допълнения, каквито то намѣри за умѣстни, ще имаме просто „измѣнение“ или общо „прѣглеждане“ („обща ревизия“) на конституцията.

Различието между „измѣнение“ и „прѣглеждане“ на конституцията се изразява още и въ това, че първото се прѣдлага на великото Народно събрание подъ формата на прѣдварителенъ проектъ, а „прѣглеждането“ е обусловено само отъ прѣдварително указание, дали цѣлата конституция или само частъ отъ нея подлежи на ревизия¹⁾.

Избирането на новъ царь или на регенти е тоже обусловено различно: за да има законно рѣшение на великото Народно събрание, то трѣба да е било свикано въ първия случай — при вакантенъ (незаеъ) прѣстолъ, въ втория — при царь ненавършилъ 18-та си годишна възраст²⁾. При това, управлението на новия царь, както и поемането на регентската власт трѣба да се прѣдшества отъ полагането на установената клетва прѣдъ великото Народно събрание. Съ избирането на новъ държавенъ глава великото Народно събрание установява и царствуващата династия, тъй като, съгласно чл. чл. 4, 24 и 143 п. 1 отъ конституцията, това послѣдното не е властно да избере царь и да лиши неговия низходящи по права мъжка линия отъ наслѣдството на прѣстола.

Разпоредбата на конституцията въ чл. 7, споредъ която българскиятъ царь „може да бжде сщеврѣменно управи-

1) Срв. д-ръ М. Поповилиевъ въ статията „България демокрация ли е?“, помѣстена въ сп. на Юридическото дружество, год. I, кн. III стр. 376. Авторътъ правилно различава отъ една страна „общо“ и „частично прѣглеждане“ на конституцията и отъ друга — „измѣнение“ на сжщата, което въ извѣстни случаи може да бжде просто „отмѣняване или допълване на конституцията“, и изтъква, че само за „прѣглеждането“, било частично или общо, не е нуженъ прѣдварителенъ проектъ за евентуални рѣшения чрезъ ревизията на великото Народно събрание. На противенъ възгледъ е д-ръ С. Кировъ въ помѣстената въ сжщото списание (год. II, кн. VIII) статия, който, като изхожда отъ основното си погрѣшно схващане, че великото Народно събрание е напълно неограничено отъ дневния редъ на неговото свикване, отождествява „измѣнението“ съ „частичната ревизия“ (стр. 377), и понеже между „общата“ и „частичната ревизия“ нѣмало разлика (стр. 388), заключава, че великото Народно събрание може еднакво да „измѣнява“, както и да „прѣглежда“ конституцията и безъ да му бжде прѣдставенъ нѣкакъвъ „проектъ“ (стр. 377). Впрочемъ, „измѣнение“ безъ проектъ отъ обикн. Народно събрание би било „частично“ или „общо прѣглеждане“ на конституцията“.

2) Българската конституция не прѣдвижда изрично и случая на регентство при възрастенъ царь, който обаче, поради загубване на правовата си дѣеспособност, трѣба да се постави подъ попечителство.